

HANDLEPLAN**MISTANKE ELLER KONKRET VIDEN OM VOLD ELLER SEKSUELLE OVERGREB MOD BØRN/UNGE****VED BEKYMRING GØR DU SOM FAGPERSON FØLGENDE**

1. Del din bekymring med kollega/leder og konsulterende socialrådgiver
2. Lav plan for hvordan bekymringen afdækkes, eksempelvis ved hjælp af:
  - Observation af barnet
  - Samtale med barnet
  - Samtale med forældrene, hvis disse ikke er en del af bekymringen
3. Aftal opfølgning og vurdering af hvad der skal gøres

Er mistanke/konkret viden rettet mod forældre/stedforældre, så må de ikke orienteres.

Hvis det er et barn/ung der krænker et andet barn/ung, så skal der underrettes på begge børn/unge.

Ved mærker må man ikke selv sikre beviser ved at tage billeder. Lav i stedet en skriftlig beskrivelse af mærkerne.

Ved en akut situation uden for rådhusets åbningstid, kontaktes politiet på 114. De kan etablere kontakt til den sociale døgnvagt.

VED MISTANKE OG/ELLER KONKRET VIDEN

Mistanken handler om, at barnet eller den unge har været udsat for en seksuel og/eller voldelig grænseoverskridende adfærd fra en voksen, ung eller et andet barn.

Mistanken kan du have fået ved:

- Tidsobservationer, jf aftale m. Konsulterende socialrådgiver, leder og barnet/den unge
- Udsagn fra barnet/den unge, eller andre der kender barnet/den unge
- Synlige mærker som ikke har en naturlig forklaring

VED MISTANKE/KONKRET VIDEN GØR DU SOM FAGPERSON FØLGENDE

1. Kontakt din leder og den konsulterende socialrådgiver eller Familierådgivningens Modtagelse 99172473
2. Der laves en plan med den konsulterende socialrådgiver/Modtagelsen
3. Skriv underretning indeholdende observationer, faktisk viden og ordret gengivelse af det barnet/den unge har sagt (se højre side)
4. **Husk ved mistanke mod forældre/stedforældre, må disse ikke orienteres, heller ikke når der underrettes.**

Underretninger sendes til underretning@thisted.dk

NÅR UNDERRETNINGEN ER SENDT, GØR DU SOM FAGPERSON FØLGENDE

Uanset arbejdssted, sagens omfang, bekymringens tyngde, hvem der har gjort hvad mod hvem – så er det vigtigt at fastholde fokus på barnet.

- **Du og dine kollegaer er ansvarlige** for, at barnet ikke efterlades i et tomrum – drag omsorg, tal med barnet, lyt til det – men udspørg ikke.
- Vær opmærksom på, at børn kan have en evne til at gå ud og ind af en traumatiserende oplevelse. De skal have mulighed for at indgå i børnegruppen uden der tages unødvendige særlige hensyn.
- Hold stadig øje med barnets trivsel, selvom andre fagpersoner er involveret.

Uddybende materialer findes i Thisted Kommunes Børnehåndbog samt på Januscenteret og Socialstyrelsens hjemmesider.

Er mistanke/konkret viden rettet mod forældre/stedforældre, så må de ikke orienteres.

FIF TIL SAMTALE MED BARNET

Du kan altid få vejledning ved den konsulterende socialrådgiver forud for samtalen.

For at sikre troværdighed i børnesamtalen skal du:

- Altid stille åbne spørgsmål til barnet
- Altid bruge barnets egne ord
- Notere spørgsmål og svar - i direkte tale så det er barnets egne ord og udtalelser

Det højner barnets troværdighed i forbindelse med evt. politiefterforskning, og mindsker risikoen for påvirkning af barnet.

EKSEMPEL PÅ ÅBNE SPØRGSMÅL

- Hvad skete der?
- Hvor langt tid er det siden sidst?
- Hvem gør det?
- Hvordan gør han/hun det?
- Hvor mange gange har han/hun gjort det?
- Hvor skete det henne?
- Hvor var mor/far henne?
- Hvad skete der inden?
- Du sagde "at der skete....fortæl lidt mere om det".

BARNETS EGNE ORD

- Barnet siger: "far slog mig i røven". Brug disse ord, i stedet for at kalde det en røvfuld, eller slag i numsen.

UDDYBENDE SAMTALE MED BARNET

- Hvis barnet har sagt noget der giver anledning til undring/bekymring, så er det vigtigt, at vende tilbage eller tage en samtale med barnet i en mere passende kontekst end lige når udsagnet bliver sagt
- F.eks. Jeg er blevet nysgerrig på det du sagde i timen? Eller jeg har tænkt på dig og det du sagde, det kunne jeg godt tænke mig at snakke lidt med dig om.
- Ved reel bekymring skal barnet orienteres om, at man bliver nødt til at fortælle nogen om det, som barnet har fortalt, så barnet kan blive hjulpet.

TROVÆRDIGHEDSSKEMA